

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Adami Contzen E Societate Iesv, SS. Theol. Doct.
Commentaria In Qvatvor Sancta Iesv Christi Evangelia**

Contzen, Adam

Coloniæ Agrippinæ, M.DC.XXVI

Quæstio 1. Quæ merces est relinquentibus omnia?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82999](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82999)

§. 3. Relinquantur autem omnia consilio, & libertate voluntatis, non iussu Dominico. Iulianus olim Christianis præceptum esse per iritionem & avaritiam causabatur, ut nihil possiderent, ut facilius res eorum fiscus inuaderet. Nazianzen. orat. 1. in Iulian. Pelagianorum aliquos eodem modo sensisse, auctor est Augustin. Epist. 82.

Consilium datur ut omnia deserantur. Lutherus lib. de votis monasticis, vendere omnia, & dare pauperibus esse præceptum, non consilium. Eadem docet Philipp. in apolog. confessionis & locis communibus, non esse consilia. Quod si præceptum est, cur non obediunt, si nec consilium est, frustra proponitur, quod nec imperatur, nec suadetur. Chrysostom. Homil. 15. Si vis perfectus esse consulendo, & admonendo dicit, non est autem idem consulere & legem ponere. Voluisse enim in arbitrio audientium has res sitas esse.

VERSUS 28.

Iesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secuti estis me in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis sue, sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel.

QUESTIO I.

Quæ merces est relinquentibus omnia?

§. 1. **D**uplicem illam Christus pollicetur. Aliam in vita æterna, aliam in hac vita, quasi præmiam & aram futuræ gloriæ: Ut enim flos fructum antecedit ita quædam imitatio gloriæ æternæ est in bonis temporalibus, si illa nobis ad diuinæ benignitatis magnitudinem intelligendam sint adiumenta, & ad desiderium gloriæ incitamentum.

§. 2. Apostolis promittit iudicandi honorem in regeneratione *παλιγγενεσις*, hoc est, in resurrectione, nam regenerationem vocat, illam corporis mortalis in gloriam & immortalem vitam à Deo faciendam mutationem. Syrus habet *בְּעֶלְבָּיָא* in seculo nouo. Non probo eorum sententiam qui cum præcedentibus iungunt, quasi dicat Apostolos in regeneratione, hoc est, Evangelii prædicatione Christum secutos. Nostram sententiam habet Augustin. lib. 20. ciuit. cap. 5. Quod Christus ait, in regeneratione, procul dubio mortuorum resurrectionem nomine voluit regenerationis intelligi. Sic enim caro nostra regenerabitur per incorruptionem, quemadmodum est anima nostra regenerata per fidem. Multa prætereo quæ de ultimo iudicio, ita dici videntur. Ut diligenter considerata reperiantur ambigua, vel magis ad aliud pertinentia, siue scilicet ad eum Saluatoris aduentum, quo per totum hoc tempus in Ecclesia sua venit, hoc est, in membris suis, particulatim atque paulatim, quoniam tota corpus est eius, siue ad excidium terrena Hierusalem: quia & de illa cum loquitur, plerumque sic loquitur tanquam de fine seculi, atque de illo die iudicii nouissimo & magno loquatur, ita ut

dignosci non possit omnino, nisi ea quæ apud Iesum Evangelistam Matthæum, Marcum & Lucam, de hac re similiter dicta sunt, inter se omnia conferantur. Et lib. 3. contra duas Epist. Pelag. c. 3.

§. 3. Iudicabunt non modo iudicio comparationis, virtute sua aliorum vitia daminando: sed iustes tantummodo futuri sunt. Hoc enim omnium sanctis commune est; Eorum enim integritas & penitentia condemnat impios & contumaces, & Christi iustitiam testabuntur. Sed singulari modo tanquam assessores & sententiæ Domini approbatores primarii, sententiam enim & illi pronuntiabunt.

§. 4. *Thronos Apostolorum* Chrysostom. appellat, secundarium honorem illis collatum, solum enim Christum iudicem scilicet existimat, idemque sententiam Theophylactus, & Euthymius. Nam Paulus Roman. stabimus, inquit, ante tribunal Christi, sed hoc alii interpretantur, ut stare sit apparere, hebreo enim more loquitur.

§. 5. Porro iudicabunt non sola tribus Israel, sed vniuersum orbem, qui hic per Israel significatur. Quemadmodum regnabit Christus in domo Israel, hoc est, ex eius genere & in eius posteris, sed tamen & totum mundo. Hæc iustitiam omnibus qui omnia reliquerint cuique pro gradu suæ perfectionis erit communis: Alterum præmium est huius vitæ, nempe centuplum. Quidam quia pro carnalibus spiritu accipiet, at Marc. 10. 30. Centies nunc in tempore hoc, domos & fratres, & sorores, & matres & filios & agros cum persecutionibus. Non quod eadem, aut generis eiusdem, sed quæ illis præstant, imprimis Christum, qui hæc omnia est, & omnium perfectionum charitates vnus implet, aliam deinde societatem fidelium: & multa quæ omnia illa superant. Ipsos Apostolos videamus, quantæ auctoritatis fuere, quas de uitiis ad pedes suos positas diuiserunt, quot millia discipulorum habuerunt, ex quibus plus solatij quam ex parentibus, vel filiis, Syrus habet *בְּמֵאָה* in centum, vnum autem accipiet. Hoc est vnum autem in centum. Ne tamen sibi regnum hic mundum imaginentur & donatiua addit: cum perfectionibus non defore inter illa solatia aduersitates. Quamuis autem tribulationes adfuerint multæ, in hac tamen vita meliora amissis redduntur, conscientie tranquillitas, læticia spiritalis, omnium sanctorum charitas & auxilia societas sanctorum quæ efficiunt, ut etiam in hac vita beiores censeantur. Nam reuera sunt nihil habentes & omnia possidentes.

§. 6. Quærent tamen quomodo uxorem deferant, nisi tantum eo modo, ut propter uxorem non offendant Deum. Cum enim duo sunt vna caro, cum sit vinculum indissolubile, re ipsa relinqui non potest, praesertim cum in ea deferenda non simplex sit peccata, iniustitiæ & impietatis crimen, atque insuper pudicitia uxoris in periculum conijciatur.

Respondeo. In uxore deferenda iustitiam & equitatem obseruari oportere, ut non deferatur nisi merito & maturo consensu, quemadmodum multos Episcopos, virosque sanctos fecisse videmus.